

מסכת תמורה

פרק ג

א. אלו קדשים שולדותיהן ותמורותיהן פיוצא בהן. ולד שלמים, ותמורתו, וולדו, וולדו עד סוף העולם, הרי אלו כשלמים, וטעונים סמיכה ונסכים ותנופה וחסה ושוק. רבי אליעזר אומר, ולד שלמים לא יקרב שלמים. וחסכים אומרים, יקרב. אמר רבי שמעון, לא נחלקו על ולד ולד שלמים ועל ולד ולד תמורה, שלא יקרב. ועל מה נחלקו, על הולד, שרבי אליעזר אומר, לא יקרב, וחסכים אומרים, יקרב. העיד רבי יהושע ורבי פפוס על ולד שלמים, שיקרב שלמים. אמר רבי פפוס, אני מעיד, שהיתה לנו פרה זבחי שלמים, ואכלנוה בפסח, ואכלנו ולדה שלמים בפסח:

ב. ולד תודה ותמורתה, ולדו וולדו עד סוף העולם, הרי אלו כתודה, ובלבד שאינו טעונין לחם. תמורת עולה, וולד תמורה, ולדו וולדו עד סוף העולם, הרי אלו כעולה, וטעונין הפשט ונתוח וכליל לאשים:

ג. המפריש נקבה לעולה וילדה זכר, ירעה עד שישתאב וימכר ויביא בדמיו עולה. רבי אליעזר אומר, הוא עצמו יקרב עולה. המפריש נקבה לאשם, תרעה עד שישתאב, ויתמכר, ויביא בדמיה אשם. אם קרב אשמו, יפלו דמיה לנדבה. רבי שמעון אומר, תמכר שלא במום. תמורת אשם, ולד תמורתה וילדו וילדו עד סוף העולם, ירעו עד שישתאבו, וימכרו, ויפלו דמיה לנדבה. רבי אליעזר אומר, ימותו. ורבי אלעזר אומר, יביא בדמיהן עולות. אשם שמתו בעליו, ושפירו בעליו, ירעה עד שישתאב, וימכר, ויפלו דמיו לנדבה. רבי אליעזר אומר, ימותו. ורבי אלעזר אומר, יביא בדמיהן עולות:

ד. והלא אף הנדבה עולה היא. מה בין דברי רבי אלעזר לדברי חכמים. אלא, בזמן שהיא באה חובה, הוא סומך עליה ומביא עליה נסכין, ונסכיה משלו. ואם הנה כהן, עבודתה ועורה שלו. ובזמן שהיא באה נדבה, אינו סומך עליה ואינו מביא עליה נסכין, ונסכיה משל צבור. אף על פי שהוא כהן, עבודתה ועורה של אנשי משמר:

ה. תמורת הבכור והמעשר, וילדו, וילדו עד סוף העולם, הרי אלו כבכור וכמעשר, ויאכלו במומם לבעלים. מה בין הבכור והמעשר לבין כל הקדשים. שכל הקדשים נמכרים באטלים ונשחטין באטלים ונשקלין בלטרין, חוץ מן הבכור ומן המעשר.

וַיֵּשׁ לָהֶן פְּדִיוֹן, וְלַתְּמוּרוֹתֵיהֶן פְּדִיוֹן, חוּץ מִן הַבְּכוֹר וּמִן הַמַּעֲשִׂיר.
וּבָאִים מִחוּצָה לָאָרֶץ, חוּץ מִן הַבְּכוֹר וּמִן הַמַּעֲשִׂיר. אִם בָּאוּ
תְּמִימִים, יִקְרְבוּ. וְאִם בְּעֵלֵי מוּמִין, יֵאָכְלוּ בְּמוֹמָן לְבַעֲלִים. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, מֶה הַטַּעַם. שֶׁהַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשִׂיר יֵשׁ לָהֶן פְּרִנְסָה בְּמִקְוָמוֹ,
וַיִּשְׁאַר כָּל הַקֹּדְשִׁים אַף עַל פִּי שְׁנוּלָד לָהֶם מוֹם, הֲרִי אֵלֶי בְּקֹדֶשְׁתּוֹ: